

Citate din predica „Cel care este în voi este mai puternic decât cel care este în lume”

08.05.1982, Krefeld

Ewald Frank

Citate din predica fratelui Branham.

Laudă și mulțumire Domnului nostru pentru prioritatea că putem fi prezenți aici! Mie nu-mi convine să stați în întuneric. Da, seara se va lumina, laudă și mulțumire Domnului nostru!

Ce har am primit noi că mai avem voie să stăm încă împreună, să ascultăm Cuvântul Lui, să-L luăm în inimă și să ne lăsăm pregătiți în prezența Lui! Fie cântece, Cuvânt sau rugăciune, toate se înalță spre Dumnezeu. În noi ia ființă o dorință: să fim prezenți la venirea Domnului, dar nu numai aceasta, ci să fim prezenți pentru El și în acest timp.

De când am devenit credincios, în inima mea a fost ceva: să nu fiu doar acolo, într-o anumită zi, ci să fiu și aici, pe pământ, pentru El. Eu cred că același lucru este în fiecare copil al lui Dumnezeu, ca noi să-I încredințăm Lui viața noastră în așa fel ca El să-Și poată trăi viața Lui aici, prin noi. Noi nu avem planurile noastre proprii, nici un „vreau” propriu. Noi dorim ca El să vină la dreptul Său și să realizeze absolut totul ce are de gând să facă. Pentru aceasta El are nevoie de oameni pe care îi poate trimite, cu care poate vorbi și prin care să poată vorbi.

La Dumnezeu nu poate veni nimeni și să spună: „Eu sunt șomer și vin acum la Tine să Te întreb dacă ai cumva ceva de lucru pentru mine”. Dumnezeu îl folosește pe absolut fiecare. De fapt, în Împărăția lui Dumnezeu nu există nici un șomer și nimeni care și-ar putea lua ceva (de lucru), ci fiecare este pus sau numit de El. Fratele Branham spune într-un loc: „Chiar și femeia de la scândura de spălat rufe are lucrarea ei, și ea Îi slujește lui Dumnezeu; ea poate fi oricând o mărturie pentru alții”.

În Împărăția lui Dumnezeu, slujba nu începe aici, în față, în spatele amvonului. Slujba începe acolo unde suntem, unde Dumnezeu ne binecuvântează, ne pune și ne poate folosi. De fiecare dată când cântăm despre aceste lucruri, că într-o zi vom fi acolo sus, în slavă, trebuie să fim siguri că am făcut tot ce ne-a poruncit El. Apoi mai putem spune doar atât: „Noi suntem slujitori nevrednici, am făcut doar ce eram datori”.

Eu am avut astăzi un gând, după ce mi s-a spus că un frate, care de fapt nu crede Mesajul, construiește acum cortul cel mai mare din lume, cu un stâlp principal de 30 de metri și alții în jurul lui, doar ca să împlinească această vedenie. Apoi eu m-am gândit: „O, ce păcat! Acest om a spus: „Eu nu țin nimic de acest Branham și nici nu cred acest Mesaj”. Dar această persoană care mi-a spus acest lucru astăzi nu știe că fr. Green a vorbit cu un frate neamț despre această viziune a cortului în Africa de Sud. Atunci el a făcut din aceasta o proprietate personală. Eu știam și totuși nu am vorbit nimic despre acest lucru. Eu m-am gândit: „Iată că iarăși încep aceste lucruri”.

Fratele Branham a avut o slujbă deosebită; oamenii au venit și au încercat să facă același lucru fără ca ei să știe că orice imitație nu este originalul. Fiecare copie nu este originalul, chiar dacă pare să fie foarte corectă. Dumnezeu Se va baza numai pe ceea ce a spus El și ce a făgăduit El, iar noi vom fi biruitori împreună cu El.

Noi ne încredem și mai mult ca înainte în harul lui Dumnezeu, care ni s-a arătat în Isus Hristos, Domnul nostru. Cu atât mai mult, avem Cuvântul profetic. Credeți-mă, foarte importante sunt predicile fratelui Branham pentru ca noi să putem face deosebirea și să vedem lucrurile duhovnicește.

Duhovnicesc nu este acela care se crede duhovnicesc, ci acela căruia i-a fost descoperit Cuvântul lui Dumnezeu prin Duhul lui Dumnezeu, cel care primește descoperirea prin Duhul pe baza Cuvântului lui Dumnezeu.

Un lucru mi-a devenit foarte important: toate darurile duhovnicești și toate roadele duhovnicești sunt în interiorul Cuvântului lui Dumnezeu, și toate lucrurile pe care le face Dumnezeu trebuie să corespundă cu Cuvântul lui Dumnezeu.

În Cuvântul de început noi am auzit ceva foarte, foarte scump. Nu doresc să citesc încă o dată fiindcă nu se cade, dar un asemenea Cuvânt trebuie să-l luăm în inimă. Aici scrie, în Coloseni 1:9-14, vers. 9: „De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voiei Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească”. Nu să vă umpleți de cunoștința mea sau a ta sau a noastră. Cu aceasta este plină lumea și toate bisericile și grupările, fiecare în parte este plină de înțelepciune personală. Orice măsură este plină. Dar aici scrie: „...să vă umpleți de cunoștința voiei Lui în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească”.

Acolo unde este voia Lui, acolo este și înțelepciune și pricepere duhovnicească. Nu înțelepciunea ta sau a mea, ci „înțelepciunea duhovnicească”...vers. 10: „pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu”. Aici sunt gânduri foarte adânci. Fratele Branham a ținut predica „Este viața ta vrednică de Evanghelie?” Aici, în vers. 10 spune: „pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul”. Ce este vrednic de Domnul? Aceasta este întrebarea, așa ne vorbește nouă în adâncul interiorului nostru. Vers. 10-11: „pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu: întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie”; și acesta este un Cuvânt minunat și scump. Gânduri adânci. Mai departe, vers. 12: „mulțămind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină”.

Cine a făcut-o? Nici tu și nici eu. Noi să-I mulțumim Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte de moștenirea sfinților în lumină. Am putea să ne adâncim în toate aceste Cuvinte și gânduri. Vers. 13: „El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui”.

Împărăția întunericului are o putere și ea folosește această putere; dar Dumnezeu ne-a scos de sub puterea împărăției întunericului și ne-a pus în Împărăția lui Dumnezeu, în Împărăția Fiului dragostei Lui. Deci noi am fost scoși dintr-o împărăție și am fost puși în altă Împărăție.

În predica din care vrem să cităm astăzi există câteva versete de bază, printre altele 1 Ioan 4:4. Aș dori să citesc de la vers.1: „, Prea iubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile,

dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu; și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați și auzit. El chiar este în lume acum. Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.” După versetul 4 și încă din Evanghelia lui Marcu, fratele Branham a dat titlul acestei predici. Aș dori să mai citesc o dată vers. 4 și încă cele două versete, până la 6: „Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume. Ei sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume, și lumea îi ascultă. Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul Adevărului și duhul rătăcirii”. Acesta este un Cuvânt foarte sever și adânc. Fiecare dorește să fie din Dumnezeu, fiecare dorește să fie în slavă la Dumnezeu, și toți cred că sunt una cu Cuvântul, dar ei între ei nu sunt una, dar apoi cu Cuvântul sau cu Dumnezeu? Dar Dumnezeu ne-a dat prin harul Lui prilejul să fim acordați cu Cuvântul.

Nu demult am văzut într-un magazin cu instrumente muzicale cum un om a vrut să acordeze instrumentele. El avea în mână un diapazon cu bară în formă de „U”. Apoi el a luat acest diapazon, l-a lovit de ceva și apoi l-a pus pe instrumentul respectiv. Abia atunci instrumentul putea fi acordat. Eu am văzut de mai multe ori cum oamenii lovesc diapazonul și apoi îl pun la ureche. De multe ori am văzut acest lucru, chiar în corul bapțiștilor am văzut aceasta. Dar acest bărbat a lovit diapazonul cu putere și după aceea l-a pus pe instrument. Apoi l-a acordat.

Eu m-am gândit: aceasta este o lecție bună. Noi trebuie să fim atinși cu acest lucru (Cuvântul). Nu doar așa, la ureche, ci trebuie să avem contact cu „diapazonul” (Cuvântul). Fiecare poate acorda cum vrea, noi nu suntem aici ca să discutăm despre aceasta. Astăzi însă este vorba de mult mai mult decât acum 100 de ani sau de 20 de ani; este vorba de mult mai mult ca acum 10 ani. Astăzi este vorba despre totul, absolut totul. Și „diapazonul” trebuie bine apăsător. Apoi nu poate să vină cineva și să spună „eu sunt muzician”; așa nu merge. Aceasta trebuie să vină de la Dumnezeu și noi vom vedea că Dumnezeu are o Cale; și toți care sunt din Dumnezeu, ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu ascultă talmăcirea sau ce am eu sau voi de spus despre Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă aceasta o poți auzi peste tot, ci ei ascultă doar Cuvântul lui Dumnezeu. Acest lucru l-am accentuat de mai multe ori. Toți vorbesc despre Dumnezeu, dar prin cine vorbește Dumnezeu? Aceasta este întrebarea. Fiecare predicator predică despre Dumnezeu. El poate predica ce dorește, și totuși, el predică despre Dumnezeu. În fiecare biserică, adunare, religie sau comunitate, fiecare vorbește despre Dumnezeu. Dar întrebarea este: „Prin cine ne vorbește Dumnezeu, ție și mie? Prin cine poate să aducă Dumnezeu direct de la tron Cuvântul proaspăt?”

Și la acest lucru m-am gândit de multe ori și l-am și spus. Rugăciunile din trecut, pe care le-am avut până noaptea târziu, erau orientate tot timpul într-o singură direcție: „O, Doamne, dăruiește-ne Cuvânt proaspăt de la Tronul Tău!” Acesta a fost întotdeauna „tenorul” rugăciunilor noastre. Și iată, după ce Dumnezeu a dat Cuvântul Lui proaspăt de la Tronul Lui, toți cei care L-au rugat și le-a fost dor de aceasta, nu l-au mai acordat nici un fel de ascultare, fiindcă nu a curs prin canalul lor, ci printr-o gură pe care Dumnezeu a ales-o și a confirmat-o ca să poată vorbi prin el. De fapt, noi toți ar trebui să fim convinși de această lucrare adevărată. Dacă ea ar veni într-un mod în care tu și eu ne-am dori-o, atunci am putea să ne punem un semn de întrebare; dar dacă ea vine exact așa cum a făgăduit-o Dumnezeu, atunci trebuie s-o credem.

Voi știți foarte bine că Dumnezeu nu-Și alege o anumită partidă. Aici se roagă cineva: „O, Doamne, descoperă-Te...”, iar celălalt: „O, Dumnezeule...” Dumnezeu nu ar mai ști ce să facă, fiindcă fiecare își are programul Lui propriu. NU! Dumnezeu are Planul Lui de mântuire și El nu face nimic înainte de a-l descoperi robilor și prorocilor Săi. De multe ori am spus: „Într-un secol profetic, tălmăcirile sunt inutile și toate rugăciunile care nu sunt una cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu vor fi una nici cu Dumnezeu și au fost făcute degeaba”. Ce a spus Domnul nostru? „Degeaba se roagă ei, fiindcă și-au făcut învățături omenești proprii, iar Cuvântul lui Dumnezeu L-au pus deoparte”. Cine nesocotește puterea Cuvântului lui Dumnezeu, acela nici să nu se aștepte ca Puterea lui Dumnezeu să i se descopere.

Noi trebuie să recunoaștem în fața lui Dumnezeu că El a trimis Cuvântul Lui, Cuvântul Lui Atotputernic din harul Lui, doar ca să ne vorbească.

Acum am dori să citim câteva fraze pe scurt. De fapt eu nici nu am vrut să fiu aici. Eu nu trebuie să predic de fiecare dată aici.

Aici, în pagina 8 a predicii fratelui Branham este scris: „Dar acum, pe când recolta este coaptă, de fapt sunt puțini lucrători. Haideți să punem mâna la lucru, fiindcă s-ar putea să mai fie un păcătos, s-ar putea să fie aici cineva a cărui viață să fie schimbată total în această seară. Dacă nu s-a întâmplat azi dimineață, s-ar putea întâmpla în seara aceasta, și cărțile să fie închise. Gândiți-vă la aceasta. Dacă toate numele mântuiților sunt chemate, atunci nimeni nu va mai putea veni. Ascultați acum cu toții, înainte de a citi din Sfânta Scriptură: toți acei care vor fi mântuiți o dată, a căror nume Dumnezeu le-a scris în Cartea Vieții Mielului, au fost scriși înainte de a fi fost făcută lumea. Câți dintre voi știți acest lucru?” (sfârșitul citatului)

Aceasta a fost întrebarea. Eu cred că am priceput cu toții că la Dumnezeu nu depinde de timpuri și împrejurări, căci El a hotărât deja totul din veșnicie; adică, atunci când va fi chemat ultimul care este scris în această Carte, atunci nu va mai putea fi chemat nimeni. Aici scrie mai departe: „Dacă ultimul al cărui nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului dinaintea întemeierii lumii a ieșit afară, dacă respectivul trăiește mântuirea, atunci lucrarea Domnului s-a sfârșit. Atunci El vine și cere dreptul Lui pentru toți cei pe care i-a răscumpărat. Acest lucru face să ne sângereze inima. Chiar dacă ar mai trece 1000 de ani, nimeni nu ar mai putea fi mântuit niciodată; numai dacă el este scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Cine va fi, eu nu știu, nimeni nu știe, doar Dumnezeu Însuși. Eu cred că toți care suntem aici prezenți avem numele scrise în această Carte. Dacă numele meu este scris, atunci sunt sigur că eu voi fi acolo”. (sfârșitul citatului)

Aici este vorba ca ultimul să fie chemat afară și să ia cunoștință de harul lui Dumnezeu. Fratele Branham aduce aici la suprafață: „Dacă ar mai fi încă 1000 de ani, nimeni nu ar mai putea fi chemat”, fiindcă atunci timpul harului pentru națiuni a luat sfârșit. Dar, cu siguranță, Dumnezeu îi va chema acum și pe ultimii afară.

În ceea ce privește America, el spunea: „Această națiune nu se va pocăi, fiindcă ea este moartă. Mai este vorba doar de voi, câțiva oameni, și în curând se va sfârși, dacă nu s-a împlinit deja. Scrieți-vă undeva acest lucru, voi, tinerilor. Uitați-vă dacă ceea ce a vorbit fratele Branham este corect sau fals”. Cel care vorbește aici nu este fratele Branham, ci este Domnul care vorbește prin fratele Branham. Citat: „Păcatul va fi tot mai mare, până într-o zi când cerul va arde și va cădea pe pământ, care va arde prin acest foc. În timpul acela, mântuiții nu vor mai fi aici, ei vor fi deja răpiți”. (sfârșitul citatului) Așa va fi: Mireasa va fi luată înainte de judecată.

Ceea ce m-a mișcat pe mine în această predică este că Dumnezeu Se gândește la fiecare făgăduință pe care a dat-o. Voi mai cunoașteți pildele pe care le-a dat fr. Branham. De exemplu la pag. 18 a avut loc o întâmplare deosebită. Citat: „Eu am mai așteptat câteva minute, apoi m-am suit și mai sus și dintr-o dată s-a auzit o Voce care spunea: ”EU SUNT Creatorul cerului și al pământului. EU fac vântul și ploaia”. Apoi mi-am dat jos pălăria, spunând: „Iehovah Cel Mare, Tu ești?” El a răspuns: „EU am fost Acela care a poruncit vântului de pe mare să tacă. EU am fost Acela care a poruncit valurilor să se astâmpere. EU am creat cerurile și pământul. Nu am fost EU Acela care ți-am spus să chemi veverițele care au și apărut? EU SUNT DUMNEZEU!” (sfârșitul citatului)

Noi am avut această mare ocazie să auzim nu numai că Dumnezeu a vorbit unui proroc acum 4000 de ani, sau 3000 sau 2000 de ani, ci să auzim un om dintre națiuni care a auzit Vocea Creatorului cerurilor și pământului, așa cum auziți voi acum vocea mea. Nu în inima sau gândurile lui, ci Vocea venea și o auzea. El și-a luat pălăria din cap, spunând: „Iehovah Cel Mare, Tu ești?” Apoi a venit răspunsul: „EU am fost Acela care am spus vânturilor de pe mare să tacă. EU am fost Acela care a poruncit valurilor să se astâmpere. EU am creat cerurile și pământul. Nu a fost EU Acela care ți-am spus să chemi veverițele care au și apărut? EU SUNT DUMNEZEU!”

Noi am putea întreba acuma, dar este mai bine să nu o facem. S-ar putea totuși s-o facem: de ce a rânduit Dumnezeu aceste lucruri într-un așa fel? De ce l-a condus pe robul Său, prorocul, într-o pădure părăsită? Și, dintr-o dată Vocea a răsunat: „Spune, și ceea ce vei spune se va împlini”. Domnul l-a învățat despre lucrurile din Marcu 11:22-23. Vers. 23: „Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: <Ridică-te și aruncă-te în mare>, și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut”. Apoi el a rostit aceste cuvinte; voi vă amintiți de aceste lucruri pe care le povestea.

El a spus: „Să se întâmple în felul următor: o veveriță să apară pe acel pom și pe acea creangă”. Abia a rostit ultimul cuvânt și dintr-o dată a apărut veverița în locul dorit. După câte îmi amintesc, aceasta s-a întâmplat de trei ori consecutiv. El s-a întors spunând: „Acum să apară o veveriță în tufișul acela, în locul acela”. El a rostit-o și veverița a apărut.

Ce s-a întâmplat? Dumnezeu a vorbit! Și fiindcă Dumnezeu a vorbit, El a stat pe Cuvântul Lui și L-a împlinit. El este Creatorul cerurilor și al pământului. Dumnezeu a spus: „Să se facă lumină!” și s-a făcut lumină. Dumnezeu a spus: „Să fie o întindere de ape, și ea să despartă apele de ape!” Și așa a fost. Dumnezeu a zis: „Să dea pământul verdeță, iarbă cu sămânță...”, și așa a fost. Ceea ce zice Dumnezeu, se întâmplă!

Dumnezeu dorește să vorbească acum prin gura ta și a mea, și același Cuvânt, aceeași Putere să fie descoperită, prin harul lui Dumnezeu.

Fratele Branham a știut foarte bine că el are această putere de a rosti aceste Cuvinte, dar nu să le împlinească. Dar Dumnezeu face ceea ce a făgăduit El. Prin toate aceste lucruri spuse, fratele Branham a zidit doar un fundament pentru acest verset mic din 1 Ioan 4:4: „CEL care este în voi este mai mare decât cel ce este în lume!”

El a dorit să ne facă clar că Dumnezeul Atotputernic locuiește în noi, în inima ta și a mea, prin credința în Isus Hristos. Chiar dacă noi suntem o colibă amărâtă din lut pe acest pământ, Dumnezeul Atotputernic este Cel mai Mare și Cel mai Puternic. Nu depinde de coliba de lut, ci de Cel care locuiește în ea. Este așa sau nu? Chiar dacă noi nu suntem altceva decât lut, iar Acest Atotputernic locuiește în această colibă, eu vă spun: uitați această colibă de lut și gândiți-vă la Dumnezeul

Atotputernic care S-a aplecat spre oameni, deși mulți trec și dau din cap, dar în asemenea oameni Dumnezeu locuiește, li se descoperă, locuiește în ei și le descoperă Mila și Dragostea Lui. Și noi am fi trecut pe lângă mulți, de care El nu putea să treacă. Și noi am fi putut clătina din cap la adresa multor oameni, dar El a avut milă și S-a îndurat de ei. Noi avem o altă mentalitate decât Dumnezeu.

Noi citim acum pe pagina 21. El a început să plângă după toate aceste întâmplări, și lacrimile lui picurau pe frunzele de pe pământ. Aici spune: „Apoi am auzit ceva care picura. Eu mă gândeam:<Ce este aceasta? De plouat nu mai plouă și soarele strălucește. Ce picură aici?> Eu mă uitam în jos și iată că erau lacrimile mele care curgeau prin barba mea căruntă pe aceste frunze uscate, pe care Dumnezeu le-a uscat. Eu eram sprijinit în felul acesta, spre pom. O mână era atârnată, capul l-am sprijinit de pom, iar în mâna cealaltă aveam cureaua de la armă. Așa, în felul acesta, stăteam acolo și plângeam”. (sfârșitul citatului)

Ți-ar fi mers altfel? Câți oameni au săltat și-au sărit după binecuvântări mari ale lui Dumnezeu? Eu nu am nimic împotriva, dar vă spun: când Îl trăiești direct pe Dumnezeu, atunci nu salți sau sari în aer, ci atunci adâncul interiorul omului este cuprins. Atunci nu-ți mai vine să faci nimic. Tu vei fi stors în interiorul tău ca un burete și ceea ce iese din tine sunt lacrimi, reculegere și rugăciune în Fața lui Dumnezeu.

După cum se vede aici, după toate aceste întâmplări, el a plâns, lacrimile lui au curs pe frunzele uscate. Ție sau mie ne-ar fi mers altfel dacă Dumnezeu S-ar fi descoperit într-un astfel de mod? Ați observat? „EU sunt Creatorul cerurilor și al pământului!” Apoi a spus iarăși: „EU am poruncit furtunii, EU am poruncit valurilor să tacă!” Același Iehovah din Vechiul Testament este Isus din Noul Testament! Ce Adevăr minunat pe care ni l-a dăruit Dumnezeu din harul Lui! El a adus la același numitor Vechiul și Noul Testament și ne-a deschis ochii și inima. El S-a descoperit în suveranitatea Lui. Nimeni nu poate spune: „Doamne, fă aceasta sau cealaltă”. El știe ce trebuie să facă.

Aici fratele Branham spune: (citat) „Eu spuneam: <O, Doamne, eu nu sunt vrednic să fiu robul Tău. Îmi pare rău că am făcut atâtea greșeli, Doamne. Eu nu am avut de gând să fac greșeli. Tu ai fost așa de bun cu mine!> Am închis ochii, apoi am auzit ceva. Am deschis ochii: foarte aproape de mine erau trei cerbi. Eu mă gândeam:<Unul pentru fratele Evans, unul pentru fratele Woods; aici sunt cei trei cerbi ai noștri>”. (sfârșitul citatului)

Dragii mei, acum vine o lecție foarte puternică pentru noi. Citat: „Ceva îmi spunea: <Dar ei sunt acolo!>” Cu alte cuvinte: „Cerbii sunt aici, tu trebuie doar să te servești”. Citat: „Eu mă gândeam: <Da, același lucru l-a spus un om lui David: ‚Dumnezeu ți l-a dat în mâinile tale’>. Voi știți că era împăratul Saul. Ioab îi spunea (lui David): <Omoară-l, acolo este!> El (David) a răspuns: <Dumnezeu nu-mi permite să fac asemenea lucru>.”

Cerbii stăteau acolo și mă priveau. Eu mă gândeam: <Ei n-au cum să scape, nu există nici o cale de scăpare pentru ei. Ei sunt doar la 30 de metri depărtare de mine și eu am arma cu mine>. Eu stăteam și ei stăteau acolo. Eu nu o puteam face. Eu, pur și simplu, nu o puteam face. Era o mamă cu doi pui. Pur și simplu nu puteam să iau arma, apoi spuneam iarăși: <eu nu pot!>. Eu stăteam pe loc, nu mă mișcasem. Eu spuneam: <Eu nu pot face acest lucru fiindcă l-am promis lui Dumnezeu. l-am promis lui Dumnezeu>”. (sfârșitul citatului)

Vă amintiți cu toții, eu cred că a fost în predica de dinainte, unde Domnul l-a certat când s-a dus la vânătoare cu „Comercianții creștini”, iar ei vorbeau doar de afacerile lor. Apoi i-au spus: „Tu du-te acolo, tu poți să tragi bine, Dumnezeu va fi cu tine; atunci poți împușca și pentru noi câte un

cerb”. Atunci Domnul l-a certat spunându-i: „Nu te duce cu ei și nu o face!” Acum el spune aici: „Eu I-am promis lui Dumnezeu că nu o voi face”. Așa cum Dumnezeu ne aduce acest tablou este ceva de necuprins.

Citat: „Dar toți trei stăteau pe loc și mă priveau. Eu spuneam: ‚Mamă, ia-ți puii și du-te înapoi în pădure. Viața voastră a fost dată în mâna mea, dar eu nu vă voi face absolut nici un rău. Eu I-am promis lui Dumnezeu că nu o voi face’. Ea venea și mai aproape de mine și mă privea.” Vă puteți închipui așa ceva: o cerboaică venea tot mai aproape și îl privea. „Toți veneau mai aproape în așa fel încât puteau să mănânce din mâna mea. Vântul sufla în direcția lor. Apoi s-au întors și au mers puțin înapoi”.

Cine are puțină experiență cu pădurea și cu animalele, acela știe cu siguranță că așa ceva ar fi imposibil. Chiar atunci când vântul suflă în direcția animalelor, atunci ele vă miroase înainte de a le vedea. Și aici vine mama cu acești doi pui așa de aproape de el încât ar fi putut să mănânce din mâna lui. Apoi el le-a spus: „Mamă, ia-ți puii și du-te înapoi în pădure. Viața voastră a fost dată în mâna mea, dar eu nu vă voi face nimic rău. Eu I-am promis lui Dumnezeu”.

Aici vine o lecție foarte mare pentru mine. Noi dorim întotdeauna ca Dumnezeu să-Și țină făgăduințele și ceea ce ne-a făgăduit, să împlinească în trupul nostru. Dar suntem și noi așa de binevoitori ca să facem și să împlinim ceea ce I-am promis noi? Suntem pregătiți să împlinim ceea ce I-am promis? El vrea să facă tot ce ne-a promis! Cum stau eu în fața Lui?

Eu I-am spus Domnului de câteva ori: „Doamne, dacă Tu nu mă mai crezi, eu nu sunt supărat pe Tine!” Așa este cu noi, oamenii. Noi suntem oameni, dar Dumnezeu este Dumnezeu! El stă în spatele Cuvântului Său!

Aici spune: „Eu spuneam: ‚Eu vă voi cruța. Mergeți și trăiți’. Stăteam acolo și vedeam cum se retrăgeau în pădure. Îmi ștergeam fața, și apoi s-a întâmplat ceva. O Voce clară a răsunat din cerul senin. Totul s-a întâmplat într-un timp scurt. Vocea răsună și spunea: ‚Tu ți-ai amintit de promisiunea ta, nu-i așa?’ Eu am răspuns: ‚Da, Doamne!’ El a răspuns: ‚Și Eu Mi-am amintit de a Mea. Eu nu te voi părăsi niciodată, și nici nu te voi neglija vreodată!’”

Acum eu vă întreb: „Nu ne-a promis Domnul aceasta: ‚EU nu te voi părăsi nicodată și nici nu te voi neglija vreodată’? Nu a spus El: ‚EU voi fi cu voi până la sfârșitul zilelor’? Și aici, Dumnezeul nostru, Dumnezeul Cel Viu spune: ‚Tu ți-ai amintit de promisiunea ta, așa că și Eu Îmi voi aminti de făgăduința Mea și de ceea ce Eu am promis.” Apoi: „EU nu te voi părăsi niciodată și nici nu te voi neglija vreodată!”

Acum urmează o propoziție foarte frumoasă: „Povara de pe inima mea a fost luată și de atunci nu s-a mai întors. De nu s-ar mai întoarce niciodată!”

Într-un asemenea ceas, cu asemenea întâmplare, cea mai mare povară a unui om poate fi luată. Un asemenea om are harul și prioritatea să vină în prezența lui Dumnezeu. Dragii mei, noi avem astăzi același har, aceeași intrare prin Sângele vărsat al Mielului, ca să venim în prezența lui Dumnezeu, El să ne amintească ce I-am promis Lui, atunci nici El nu va uita ceea ce ne-a promis.

Trebuie să vină ziua și ceasul în care Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul în gura ta și a mea, și chiar mai mult decât aceasta, ca Adevărul să fie confirmat pe loc. Exact așa cum a fost în această lecție de la fratele Branham: „Spune și se va întâmpla”, și într-adevăr s-a împlinit pe loc. Nu

doar să spunem: ”Du-te, căci credința ta ți-a ajutat”, ci să se întâmple pe loc. Și, de fapt, aceasta trebuie să fie slujba de sfârșit în Biserica Dumnezeului Celui Viu: ca Dumnezeu să stea în spatele Cuvântului Său ca și Creator al cerurilor și al pământului, care ne-a vorbit, care ne-a chemat și care ne-a dăruit această lecție din harul Lui; doar ca să ajungem la o singură țintă, de fapt la chemarea afară și desăvârșirea Bisericii Mirese; doar ca să ne facă una cu Cuvântul Lui, una cu Duhul Lui și cu Planul Lui, ca El să ne poată binecuvânta.

Ce a fost aici? Un om mergea în haine de vânatoare. Într-una din broșurile următoare veți vedea două fotografii, una cu fr. Branham și fiul său Iosif, ridicând mâinile lor spre cer, și cum Domnul vine jos într-un foc. Și acest foc se vede foarte clar pe această stâncă unde stau ei. Fratele Branham vorbește despre aceasta în acea predică. Iar în cealaltă fotografie este fratele Branham în hainele de vânatoare. La Dumnezeu nu trebuie să vii cu cravată și guler întors. Dar Dumnezeu nu va respinge pe cineva cu o inimă smerită și un duh zdrobit. El nu Se uită la hainele tale sau ale mele, ci Se uită în inima ta și a mea, dacă noi Îl credem în această seară.

Dacă noi putem să spunem: ”Doamne, noi avem încredere în Tine, Tu ești Același ieri, azi și în veci”, atunci EL care este în voi este mai Puternic decât cel care este în lume.

Dacă noi putem cuprinde acest lucru prin credință, atunci noi vom vedea că Cuvântul lui Dumnezeu este un Cuvânt Atotputernic, și că fiecare putere a dușmanului trebuie să se aplece în fața Cuvântului lui Dumnezeu și că Domnul este Singurul Domn. Există doar un SINGUR DOMN, și Acela este DUMNZEUL Atotputernic, Creatorul cerurilor și al pământului. Lui Îi putem încredința totul și El este în stare să facă absolut totul!

Fratele Branham accentuează mai departe: „Dacă noi am primi acest Adevăr! Doar un singur moment! Dacă noi am pricepe ce înseamnă această Scriptură!”

Dacă ne-ar fi explicat prin Duhul ce înseamnă această Scriptură (verset): „EL CARE ESTE ÎN VOI ESTE MAI PUTERNIC DECÂT CEL CARE ESTE ÎN LUME!”

Cel mai Puternic are Puterea, are Biruința! Cine biruiește pe câmpul de luptă? Bineînțeles, cel mai puternic! Este clar, nu-i așa? Dacă doi se luptă, cel mai tare este cel mai puternic.

Aici spune: „Cel care este în voi este mai mare, mai Puternic decât cel care este în lume”.

Problema este: „Dacă noi am pricepe ce înseamnă această Scriptură!”(acest verset – n.s.)

Nu ajunge doar să citim și să trecem așa ușuratic pe lângă el, ci trebuie să ne adâncim și să spunem: „Doamne, cum arată împlinirea practică a acestui verset? Ce ai să ne spui nouă personal și nouă tuturor ca Biserica? Despre ce este vorba în această lecție deosebită?”

Noi vedem cum Domnul îl aduce pe fr. Branham în legătură cu aceste două texte biblice, una din Marcu 11:22-23 și apoi cea din 1 Ioan 4:4 și însemnătatea întâmplărilor din aceste texte biblice. Dumnezeu îi dă asigurarea din cer: „EU SUNT DUMNZEUL CEL ATOTPUTERNIC, CREATORUL CERURILOR ȘI AL PĂMÂNTULUI!” Dumnezeu nu trebuie să ne vorbească nouă cu o Voce auzibilă. El ne-a vorbit prin gura celui care a vorbit (proroc). Vorbirea lui Dumnezeu este Vie, iar Cuvântul lui Dumnezeu este Puternic, El lucrează în inimile noastre.

Așa cum am citit noi miercurea trecută din prorocul Isaia, ce Cuvânt minunat! Acolo scrie (55:11): „Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se va întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”. Nu ce vrem noi să facem, ci ceea ce vrea El să facă! Dumnezeu ne trimite Cuvântul Său ca să ne facă de cunoscut Planul Său de mântuire. Dumnezeu ne descoperă Cuvântul Lui ca să recunoaștem voia Lui, dar apoi El vrea să confirme Cuvântul Său. El dorește să-L transforme în Putere, într-o Putere creatoare și într-o putere de mântuire. Noi credem aceasta din toată inima!

Nu noi vom rezolva lucrurile, ci Cuvântul lui Dumnezeu va rezolva totul. Dacă tu sau eu ar trebui să rezolvăm ceva, atunci am putea să ne împachetăm de la bun început valizele, dar Dumnezeu a trimis Cuvântul Său, și Cuvântul Lui nu se întoarce gol înapoi. El nu poate să Se întoarcă gol fiindcă este Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul trebuie să îplinească scopul pentru care a fost trimis.

De aceea a spus fratele Branham în acea predică: „Acest text biblic l-am tot ocolit și în toți anii aceștia eu nu am predicat despre el”. Ar fi fost un text minunat pentru o predică, însă el a tot ocolit-o. Dar după ce timpul a fost împlinit, după ce ceasul a sosit, Domnul l-a făcut atent la acest Cuvânt. I-a dat lecția și învățătura potrivită pentru noi, pentru mine și pentru tine și pentru toată ceata răscumpărată.

Să ne întoarcem la această întâmplare. „Tu ți-ai amintit de ceea ce ai promis, așa că și EU Îmi voi aminti de absolut tot ceea ce am făgăduit”. Nu este minunat acest lucru? Noi, oamenii, cântăm deseori cântecul „Noi suntem uituci și slabi, Dumnezeu este puternic, El este Atotputernic”. „Cel care este în voi este mai Puternic decât cel care este în lume”.

Haideți să ne apropiem de sfârșit cu această frază. „Dacă noi am primi acest Adevăr doar un singur moment, dacă noi am putea pricepe ce însemnătate are acest verset: Cel care este în voi este mai Puternic decât cel care este în lume”, atunci noi am pricepe că dușmanul nu ar avea nici un pic de frică față de tine și de mine, și de fapt nici nu ar avea de ce să aibă frică. Dar dacă Hristos trăiește în tine și în mine, atunci noi am putea spune ca David: „Tu vii cu sulița și cu toată armătura ta, dar eu vin în Numele Domnului!” Dumnezeu care l-a trimis a fost cu el, a condus gândul lui, inima lui și absolut tot ce făcea. Eu cred din toată inima că aceste lucruri ni se potrivesc și nouă. Eu o cred! Eu cred din toată inima că Dumnezeu Viu va desăvârși lucrarea Lui acum, în timpul acesta de sfârșit! Și cred din toată inima că Biserica Mireasă nu este o turmă de berbeci, în care fiecare urlă și face ce vrea, ci care merge înainte în cadență, sub ungera Duhului Sfânt, sub Cuvântul descoperit, prin credință, până când Dumnezeu Se poate descoperi.

Dumnezeu Se va descoperi, fiindcă acestea sunt făgăduințe pe care El le-a dat. Și pe aceste făgăduințe ne bazăm. Noi știm foarte bine că Dumnezeul nostru Își ține promisiunile date.

Ah, aici chiar și o inimă împovărată se ușurează, și o inimă tristă se transformă într-o inimă plină de veselie în prezența lui Dumnezeu. Noi trebuie să știm că harul și mila Lui sunt cu mult mai mari (înalte) decât gândurile noastre sau decât orice altceva am face sau realiza noi.

Dumnezeu este credincios! El spune:”Și Eu Îmi amitesc de promisiunile mele! Eu nu te voi părăsi niciodată și nu te voi neglija vreodată”. Povara de pe inima mea a fost luată și de atunci nu s-a mai întors. De nu s-ar mai întoarce niciodată!”

De mi-ar dăru și mie Dumnezeu o asemenea zi, în care povara să fie luată în așa fel ca să putem merge înainte, fără greutate, înainte cu Domnul nostru! Fiindcă noi ne aflăm acum într-un marș

al biruinței. Chiar dacă puterile dușmanului ni se împotrivesc, Domnul este Biruitorul de pe Golgota!
„Și El care este în noi este mai Puternic decât cel care este în lume!” căci pe crucea de pe Golgota
Domnul nostru l-a biruit pe dușman, moartea, iadul și absolut totul! Și El trăiește în inima ta și a mea!
Lăudat să fie Numele Său Sfânt și Minunat!

AMIN!